

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 100 ◆

Субота, 25 травня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ДЗВОНИ Й НЕ ДУМАЙ ПРО ШТАНИ!

Чи замислювався ти, читачу, що хороші штани й хороший папір робляться з однієї сировини? З того самого — і джинси, і долари, і навіть оця (а чому б і ні?) газета.

В усякому разі, саме оцей номер «Голосу України» заслуговує бути зробленим не з дерева, а з доброго льону чи бавовни, бо він, цей номер — СОТНИЙ, що у часи тотального дефіциту штанів і паперу є справжнім чудом. Де ти, читачу (якщо — не передатник), прибав цю газету? У кицю? Вважай, що тобі дуже пощастило.

Отже — сотий номер.

З такої нагоди дозволяється нам порівняти себе з оцим малим дзвонарем, котрий робить свою скромну справу, не дуже дбаючи про концертний костюм.

Давай, малий, дзвони! Дзвони — бо завтра таки справжнє свято — Зелена неділя, день нашої духовної єдності зі світом. Дзвони — і не дай нам, утомленим біганиною за матеріальними дефіцитами, проспати ту Неділю.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПЕРШИЙ заступник Голови Верховної Ради УРСР І. Плющ прийняв Надзвичайного і Повноваженого Посла Бельгії в СРСР Т. де Грюбена на його прохання. Відбулася розмова, в ході якої гість був проінформований про останні події в соціально-політичному житті республіки, підготовку нової Конституції України, про ставлення до Союзного договору і союзної програми виходу з кризи.

Посол повідомив, що в ці дні на Україні перебуває група бельгійських бізнесменів, які прибули з метою налагодження ділових контактів з українськими партнерами.

І. Плющ запевнив гостя, що з його керівництва республіки буде виявлено максимальне сприяння в цьому процесі.

УЧОРА в Смоленську розпочалися традиційні Дні слов'янської писемності та слов'янських культур. Місце проведення свята вибрано не випадково: ще в свій глибокий вікні тут існували берестяні грамоти. І саме місце часто згадувалося в літописах.

Варто зауважити, що вперше подібні свята були проведені ще в 1885 році за ініціативою Санкт-Петербурзького Сло-в'янського благодійного товариства, підтриманого урядом і Синодом. Саме тоді минуло 1000 років від дня смерті одного з прародителів слов'янської писемності — Мефодія. Після довгих років «звбугля» ці діти, а саме у 1986 році, свято знову набуло широкого розголосу в світі.

У програмі дня — цікаві зустрічі, наукові конференції, в яких візьмуть участь науковці Союзу та іноземних країн.

ЛІТУРГІЄЮ в кафедральному соборі відкрився 24 травня в Івано-Франківській перший Європейський конгрес українських лікарських товариств (ЄКУЛТ). У ньому беруть участь також представники Австралії, США, інших країн.

На конгресі, який триватиме до 28 травня, будуть обговорені питання історії української медицини, морфологічних проблем пієра, медико-біологічні аспекти екології карпатського краю.

Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки ПРО ПЕРЕЛІК МІНІСТЕРСТВ ТА ІНШІ ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Стаття 1 Міністерствами Української РСР є:

- Міністерство вищої освіти;
- Міністерство внутрішніх справ;
- Міністерство економіки;
- Міністерство енергетики і електрифікації;
- Міністерство закордонних справ;
- Міністерство у справах захисту населення від наслідків аварій на Чорнобильській АЕС;

- Міністерство зовнішньоекономічних зв'язків;
- Міністерство культури;
- Міністерство лісового господарства;
- Міністерство народної освіти;
- Міністерство у справах молоді і спорту;
- Міністерство охорони здоров'я;
- Міністерство охорони навколишнього природного середовища;

- Міністерство праці;
- Міністерство у справах роздержавлення власності і демонополізації виробництва;
- Міністерство сільського господарства;
- Міністерство соціального забезпечення;
- Міністерство статистики;
- Міністерство торгівлі;
- Міністерство транспорту;
- Міністерство фінансів;
- Міністерство юстиції.

Стаття 2. Установлено, що державні комітети Української РСР, за винятком Комітету державної безпеки Української РСР, створюються, реорганізуються і ліквідується Кабінетом Міністрів Української РСР.

Голова Верховної Ради Української РСР
Л. КРАВЧУК
м. Київ,
13 травня 1991 року.

Постанова Верховної Ради Української РСР

ПРО ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ПРО ПЕРЕЛІК МІНІСТЕРСТВ ТА ІНШІ ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНИ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

1. Внести в дію Закон Української РСР «Про перелік міністерств та інших центральних органів державного управління Української РСР» з моменту його прийняття.

2. Керівники й інші службовці осіб міністерств та інших центральних органів державного управління, що ліквідується і реорганізу-

ються, продовжують виконувати свої службові обов'язки і несут відповідальності за виконання викладеними органами їх функцій на період передачі справ.

3. Кабінету Міністрів Української РСР провести невідкладні організаційні заходи, що випливають з названого Закону, а також вирішити питання про використання майна, яке перебуває у віданні органів державного

управління, що ліквідується і реорганізовується.

4. Визнати таким, що втрачає чинності, Закон Української РСР від 3 серпня 1990 р. «Про міністерства і державні комітети Української РСР» (Збірник Законів та постанов Верховної Ради УРСР, 1990 р., № 33 ст. 482).

Голова Верховної Ради Української РСР
Л. КРАВЧУК
м. Київ,
13 травня 1991 року.

ПОСТАНОВА

Верховної Ради
Української РСР

Про голову Комітету державної безпеки Української РСР

Верховна Рада Української РСР постановляє:

Включити до складу Кабінету Міністрів Української РСР голову Комітету державної безпеки Української РСР.

Голова Верховної Ради Української РСР
Л. КРАВЧУК
м. Київ,
13 травня 1991 року.

ЗАРАДИ МИРУ ЗЛАГОДИ

У Президії Верховної Ради України відбулася зустріч Голови Верховної Ради УРСР Леоніда Кравчука з Головою Української греко-католицької церкви Митрополитом Іваном Кардиналом Любачевським.

Зустріч почалася з проголошення меморандуму Української греко-католицької церкви, сказав, зокрема, кардинал Любачевський, з повагою ставиться до нинішньої влади, яка кмітливою згуртувати всі сили для розбудови незалежної Української держави. Греко-католицькі священники молитимуть і пропонуватимуть закликання до єдності бути патріотами. А християнський патріотизм — це любов до всіх народів землі. Пограбований, поневолений тоталітарною системою український народ нарешті повинен стати господарем на власній землі. Правно боти в Європу України дано Богом. «В своїй хаті своя й правда, і сила, і воля», — прощупав слова Шевченка кардинал.

Торкуючись проблем відносин Української греко-католицької церкви з іншими конфесіями, він зазначив, що церква завжди була православною у вірі й католицькою в любові. Вона виступає за мир і злагоду між усіма

архуючими людьми, як до того закликав Христос. Якщо інші церкви, сказав Блаженний, будуть ширшими й чеснішими, ми завжди відкриті для діалогу.

Голова Верховної Ради УРСР Л. Кравчук в ході розмови наголосив, що до розуміння високої мети побудови незалежної Української держави інші діячі майже всі, хто живе й працює на нашій землі. Незалежність від нас непереможна, націоналістичні люди прагнуть до свободи й незалежності. І хоч доводилося Іаєл суверенітету токується запалка ієроєлії боротьби, ми віримо, що прагнення мільйонів жителів України стати вільними людьми у вільній державі, які вони висловили на референдумі, стане реальністю. Хоч було дуже важко. Хотіло ще доповнити Україну стати незалежною, ми з ним, хто проти цього — той наш супротивник. Історія лає нас унікальним, наше політичне упорство самостійну Українську державу.

Парламент, народ України, сказав Л. Кравчук, відрізняються відносною діяльністю Української греко-католицької церкви. Свобода віросповідання на Україні не лише декларується, а й під-

тримується вільним прийняттям Закону про свободу совісті й релігійні організації.

Велика роль Української греко-католицької церкви у відродженні духовності нашого народу. Ми входимо з того, зазначив Л. Кравчук, що якщо держава бє на зустріч церкві, то й церква бє на зустріч державі. Щоб змінити наше життя на краще, всім нам треба використати тоталітаризм. Але необхідна консолідація. І Українська греко-католицька церква для цього може зробити дуже багато.

Щодо передачі УГКЦ храмів, то ці проблеми вирішують органи влади на місцях. Їх конфортації, неспокій, агітація, насильства. Як це зробити — треба думати разом. Але промість всі проблеми треба працювати до миру, злагоди, терпимості.

У виступі голови постійної Комісії у закордонних справах Дмитра Павличка, він зазначив, що сьогодні треба буть до припинення чвари між православними й греко-католиками. Для цього необхідно йти на взаємні компроміси.

Голова постійної Комісії з питань народної освіти і науки Ігор Юрковський теж говорив про антихристиян-

ську позицію тих священників, які ведуть ластіву до протистояння. Навіть у Києві, сказав Ігор Задарак, не має можливості до помолитися, бо священники кажуть на інші черня погані слова, а це супроти віри Христової.

Ієрархи Української греко-католицької церкви, які разом з кардиналом Любачевським були присутні на зустрічі, говорили про перспективи об'єдну між Ватиканом і Україною професурою, направлення українських юнаків — греко-католиків на студії до Риму, Відня, Мюнхена, Ісєб'є, відкриття представств на Ватикані в Києві.

Кардинал Любачевський повідомив про бажання Папи Римського Івана Павла II поїхати на Україну.

Наступні зустрічі Блаженний поауває Л. Кравчука діяння Української католицької університету в Римі.

П. Рєков'є взяв участь голова постійної Комісії з питань культури та духовного відродження Л. Танюк, керівник Секретаріату Верховної Ради УРСР М. Хоменко та інші народні депутати.

ЛАВУНСЬКИЙ,
опідаєч «Голосу України».

Парламентська хроніка

БАКАЛАВРИ, МАГІСТРИ

Денне засідання 23 травня

свого учинку чужі слова. А ще ж нещадно саме освіта і культура ходили з гордо піднятою головою, оберталися річку мому від засмічення чужими словами.

І пройшло це на сесії так гладенько й непомітно, ніби так і треба. Якщо ж спалах-

нула, було, дискусія навколо «бакалаврів» та «магістрів», тільки при уточненні цих наукових ступенів.

Школувала мене освітня підготовка наших окремих депутатів це й тим, що ім цілком серйозно розбіжності, однак одних з колег, яка

різниця між учнями званими і науковими студентами.

Але якщо відкинути оце, як на мене, досадні деталі, то робота над Законом Української РСР про освіту була великим серйозно і вдумливою, і, по-моєму, слухними були зауваження, що нам потрібні такі спеціалісти — від вивчення професійно-технічного училища до вузу, які б не поступалися знаннями й плідною непереконливістю в Заході і нашої країні (Зазначення на 3-й стор.).

ГОЛОС України

Засновник
Верховної Ради
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР, 257407
Київ, вул. Метастерова, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

приміщення — 446-97-11
випускний секретар — 446-77-63
задаючи користуються — 446-06-72
відділи: парламентський — 441-84-52, 441-85-64, листів — 441-82-05, 441-29-51, економік — 441-88-07, аграрик — 441-86-18, мікрофон — 441-91-20, охорони здоров'я — 441-88-06, соціальні питання — 441-88-05, вчорні — 441-88-59, культури — 441-86-44, спорту — 441-88-06, інформаційна — 446-61-13, 441-84-20, історії України — 441-88-62, віснєво-книжні — 441-88-52, реклами — 441-89-44, бухгалтерії — 441-84-00.

Рубіжик не редакційний і не повертається.

Індекс 60955
Тираж 166.300.
Передплата ціна на рік 19 крб. 53 коп.

Газета виходить 3 рази на тиждень. У вівторок на 8 сторінок. У середу, четвер, п'ятницю та суботу на 16 сторінок.

ЗАЯВА СОРОКА ШЕСТИ

Шмон в «Озоні»

О СІВЕРЯНИ, О ГАЛИЧ

До речі

**ОГЛОШЕКО
ВУРОК**

Закінчилися внізне засідання Верховного суду. УРСР у справі обвинуваченого учнем СПТУ-17 м. Бахуриським сержантом міліції М. Кудилі. 11 грудня минулого року бахуриський з двома учнями цього ж профкласу члени Губернії в Кеціоні встановили двоє злочинців, забравши вночі «Москвича». Під час заарештування злочинців Бахуриський наїс ножем смертельний удар Куділі, близько засуджено до в'язниці міри покарання, Губервеке — до 3,6 року позбавлення волі, Кеція — до 2 років позбавлення волі умовно. Висновок справжнього не підля-

Михайло
ВАСИЛАШКО,
аласний корес-
вондент «Голосу
України».

Дожились

АЛІБІ

Під час зустрічі з анбояцями демократа Євгена Гриня зі Львова звинуватили нечесності: народ бідує, його кишені, мовляв, забиті грошми, а хата гоарознікія анправдання не допомагали. Тоді ображений депутат зкинув правого черевіка, зняв шкарпетку і поклав крізь дірку палець...

Інформагентство
«Євро-ІКС».

Е У НАС письменник Богдан Жолдан.

[illegible]

МАТРОС

Книжка тижня

Ль нікому про це не розпові-
дати — «бо Даяя сердити-
меться», але не можу втрима-
тися, оскільки мені здається,
що «матросське» форма мови
розмірів — то своєрідна фор-
мула Богдане, віи — матрос,
але не в розумінні «поматро-
снл и бросил», а більш —
«у матросов нет вопроса...».

До чого все це?

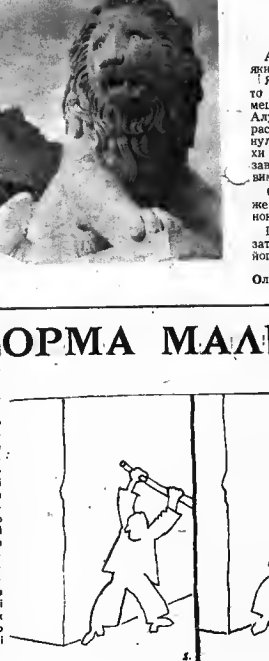
Бо у Богдана Жолдака щойно вийшло у «Радянському письменнику» першу книжку прози. Весь Богдан-прозаїст у нас не вмістився. Ви читатимете й той будете ппнати. По-перше, од сміху, а потім — од того, що нинішня вже смінилася, в вам хочеться продовження. Це — сумийй поворот «форм малих розмірів». Ви мені не вірите. Тоді давайте

СЬКА Ф

зробимо так: ви читатів з цієї книжки («Спокуси» вже завіз») свого одного оповідання, а ми вам подаруємо ще й один. А відіду підписи й дивитимусь, з вами буде. Довго дивитимусь, бо як звичається, ще прочитати я про «Холму» не зміг, бо «Холма» — про символічного мавпісто, і про «Намбе», про все інше. Дочитавши, ви наберетесь нахвистів і скажете: «Холма» — це про мене, а там, як у Остава Вишні, я з вами майже згоден. Остава Вишні приїхав з хутора й сказав: «Кіє, що це? — бунт, бунт, бунт». А ми, Архип, заперечували: «Кіє, бунт не бунт, це хвита, подивіться на Кіє» сказав: «То — хутірі!», і це там було селянство. Там ми не заперечували. Там ми не заперечували.

Віталій ЖЕЖЕРА.

У НАС ПИСЬМИНИ БОГ-
ДЕН ЖОЛДЕН.

Маленький завод продовольчих товарів, що у Струсові на Тернопільщині, виробляє майже всі необхідні харчові продукти, розливає олію. За два місяці цього року він спарцював асфальт, хоча колективи у цьому не винні. Просто вартість сировини, матеріалів піднялася настільки, що ціна на готову продукцію не перекриває витрат на виробництво. Прибутки, які були на початку року, завод «а-ля». Щоб винести заробітну плату працівникам, розрахуватися з постачальниками, доводитися просити у банку кредити. За те ж треба платити.

Ситуацією, що склалася нині у країні, скористувалися монополісти та підприємства військово-промислового комплексу, які в порядку конвенції виробляють обладнання для харчових військ. Ще рік тому ліній розливу мінеральної води продуктивністю 6000 пляшок на годину коштувала 60, сьогодні — 300 тисяч карбованців, хоча техніко-економічні та експлуатаційні параметри ті ж самі.

Продовжують також ліній, автомати, напівавтомати по розфасовці продовольчих товарів: немає ламінованого паперу, переметну, коробової ленту. Київградський паперовий комбінат пропонує ламінований папір, коробовий картон за цінами, які перевищують ціни прейскуранту в 8—10 разів, до того ж за умови, що йому в обмін продадуть цукор, м'ясо. Така ж картина з полімерними матеріалами, кришками для консервування, банками.

Я навів окремі епізоди з практики діяльності харчових підприємств області. В області перевищує за прогнозами Тернопільського об'єднання по випуску харчових продуктів — галузь вартість цієї великої заборгованості банкам за кредити 600—700 тисяч карбованців. І, якщо справи будуть йти так само й надалі, а кінця року об'єкти досягнуть двох мільйонів карбованців замість п'яти мільйонів прибутку у 1990 році. Високопоставлені керівники з Києда обіцяють харчовим підприємствам, якщо покриє збитки. Проте звідси за сьогоднішнього дефіциту бюджету знайдуться кошти на допомогу?

Розумію, прямі зв'язки між підприємствами стають основною формою їх взаємодії. Успіхом, відомим, за налагоження їх потрібен час.

Тільки не варто експериментувати на промисловості по переробці сільськогосподарської сировини, виробленню продовольчих товарів. Тому, на мій погляд, зводити все до незабалансованості, цін, незабезпечення виробництва матеріальними ресурсами — означає спростити проблему.

Навряд чи хтось зійметься з тим, скільки витратів направили на закупівлю картоплі, овочів, фруктів.

Ті, зерна залишилися не зібраними на полях, скільки молока сиром до дорожчезерми до молокозаводів. Але ось цифри статистичні. В 1990 році область продала картоплі на 32 000 тонн, зерна на 13 000 тонн, молока на 15 000 тонн, а м'яса на 13 300 тонн, буряків на 708 000 тонн менше, ніж у 1989 році.

Так уже повелося, що колективи та радгоспи не мають можливості переробляти власну сировину у продовольчі товари. Більше того, вони в

Нотатки економіста

ЗАВОДИ ДЛЯ ФЕРМЕРА

чому не зацікавлені. Коли формується агропром, передбачалося об'єднати під одним адміністративним дахом виробників та переробників сільськогосподарської сировини. Алякся не сталося: кожний залишився при своїх, які не кажуть, інтересів. Вже третій рік буде створений новий агропром Тернопільського заводу продовольчих товарів — київська нота що не видно. Розширення та технологічне удосконалення харчової промисловості за останні роки здійснювалися у порядку самодіяльності, за рахунок власних коштів та аусилів самих харчовиків. У цей же час величезні кошти вкладалися у розвиток сільського господарства: ніхто не взяв у себе підприємства, скільки грошей пішло на гігантські ферми-комплекси, у що обійшовся не менш гігантський парк сільськогосподарської техніки та автомобілів, який більше іржавіє, ніж діє.

Зате можна на пальцях перерахувати кошти та радгоспи, що мають власну технологічну базу для переробки продукції: міні-молокозаводи, м'ясо- та оливопереробні цехи, холодопункти

сирів. Хоча в 1991 році піднялися закупівельні ціни на сільськогосподарську сировину, колгоспам, радгоспам, селам, нарешті, невгледно нарозуміти обсяг виробництва цієї сировини. Нові закупівельні ціни лише трохи компенсують затрати від збільшення ціни на добрива, запасні частини, матеріали. І так буде доти, доки сільськогосподарські підприємства продаватимуть лише сировину.

Як на мій погляд, є два варіанти вирішення проблеми.

Перший — створити в кожному колгоспі чи радгоспі, фермерському господарстві власне переробне підприємство. Один у республіці потрібного обладнання

Другий варіант. Було б економічно вигідно для сільства, якщо харчові підприємства не виробляли продовольчі товари від свого імені, а надавали платні технологічні послуги колгоспам, радгоспам, фермерам, орендерам. І нехай на етикетці зазначається: вироблено такими-ось колгоспом та заводом продовольчих товарів. У цьому випадку сільськогосподарські підприємства частину врожаю продаватимуть не як сировину, а як харчові продукти, готові для вжиття. До речі, такий підхід практикують в Китаї, Ізраїлі. Виявляє свою ефективність: насиченість ринку харчовими продуктами в цих країнах не відрізняється від порівняння з тим, що у нас.

Щоб вирішити цю проблему, на Україні є матеріально-технічна база (нехай не дуже сучасна), соціальні наукові, інженерний потенціал, вийнятий з матеріальних ресурсів (за рахунок військово-промислового комплексу). Немає, на мій погляд, лише одного — компетенції відповідального господаря.

Хто візьметься за це?

Герберт ГЕЛЛЕР, старший науковий працівник об'єднання «Маркетинг» при Тернопільському інституті народного господарства, Тернопіль.

Фото Івана

ПАРАДОВСЬКОГО.

**ТАК УЖЕ
ПОВЕДЕСЯ, ЩО
КОЛГОСПИ
І РАДГОСПИ НЕ
МАЮТЬ
МОЖЛИВОСТІ
ПЕРЕРОБЛЯТИ
ВЛАСНУ
СИРОВИНУ У
ПРОДОВОЛЬЧІ
ТОВАРИ. БІЛЬШЕ
ТОГО, ВОНИ
В ЦЬОМУ НЕ
ЗАЦІКАВЛЕНІ.
ЩОБ
ВИРІШИТИ ЦЮ
ПРОБЛЕМУ, НА
УКРАЇНІ Є
МАЙЖЕ ВСЕ.
НЕМАЄ ЛИШЕ
ОДНОГО —
КОМПЕТЕНТНОГО І
ВІДПОВІДАЛЬНОГО
ГОСПОДАРЯ.**

Рецензія

УКРАЇНУ ВИРОДЮТЬ ПІДПРИЄМНИЦТВО

Книга Я. Корня «Шлях до вільної економіки. Відхід від соціалістичної економіки» є порадником і дорожником для кожного підприємства, кожного, хто хотів успішно брати участь у перетворенні України в здорову, процвітаючу державу. Вона допоможе вам все зрозуміти, сидюмо обрати свій шлях при «відході» від нинішньої економіки України.

Не перша новітня книга-підручник сучасного економічного мислення, яка вийде на Україні українською мо-

вою, перше видання і в СРСР. Бо російський переклад — це попередня версія, що має деякі розбіжності з нинішньою.

Я. Корня, безперечно, економіст-вчений у рідкісній, але акрив важкий для нової України галузі. Адже на Заході є багато спеціалістів-радіологів, які знають нашу економіку з підручником, газет, журналів, інформації ЦРУ. Дещо дало їм і стажування у нас. Проте ці люди, але правдою, не є експертами в сучасній західній економічній теорії. Тож розвиток

«перевбудови» у нас показав, як обмежені знання про «західний» економіку мають західні експерти.

А Я. Корня, відомий утворський економіст, дуже добре знає «номіну» соціалістичну економіку Угорщини, з яким західною економічною науки. Він — повний професор Гарвардського університету в США. Крім того, — член кількох західних академій наук. До останнього часу в Радянському Союзі ім'я Я. Корня замовчували. Ключ до успіху коженці

і програми перетворення «соціалістичної» маргінальної економіки автор бачить у тому, що всі заходи треба здійснювати у цілісності, комплексно. Крім того, знайде у книзі поради, сучасні поради щодо формування дуалістичної економіки в країнах колишнього соціалізму. Корня за створення приватного сектора, але в подвійності державним. Значний сектор державних підприємств, на його думку, змінюється в Угорщині та інших «соціалістичних» країнах.

Свіжо і по-новому вчений розкриває процес формування інтегрованого конкурентного ринку. Насамперед треба зупинити інфляцію, відновити бюджетну рівновагу, забезпечити регулювання попиту з мовою всієї економіки (макрополітиці).

У книзі, яка незабаром вийде, розкрито також питання формування раціональної ціни. За Я. Корня, не те, чим є паливсько-ринковське підвищення ціни.

Книгу можна замовити із післяплатою за адресою: Київ-Центр, вул. Кірова, 4, магазин «Наукова думка».

Веніамин СІКОРА, доктор економічних наук, професор, Київ.

НАУКОВЦІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

завже, що хоча бачити новий радянський економічний план до того, як прийде рішення про надання СРСР допомоги і запрошення Горбачова на економічні зустрічі з керівниками деяких держав на вищому рівні. Ця зустріч відбулася у Лондоні в кінці липня. Як оголосив, що «запрошення Горбачова на ці зустрічі повинні бути більш ніж достатньою гарантією» американського президента, він з нетерпінням очікує нових радянських планів СРСР відносно з кризи, який до Вашингтона прийшли радянські керівники, коли Горбачов зустрівся з Прімковом. Інший радник радянського Президента, Явлинський, в цей час перебуває в Вашингтоні, де він зустрічався з фактичним керівником університетського економічного і політичного співробітництва між США і СРСР.

Як повідомило агентство Рейтер, Куба розпочала виведення останніх підрозділів своїх військ з Ангולי. Кубинські війська будуть виведені на місяць раніше, ніж передбачалося договором 1988 року. На наступному тижні між опозиційним угруповуванням УНІТА і урядом Ангולי відбудеться підписання офіційного мирного договору, який передбачає проведення вільних виборів.

Підрозділи румунської поліції почали патрулювати в місті Тиргу-Муреш. Під охороною вз'язі найважливіші об'єкти. Цей захід анікацій завою Демократичної спілки угорців Румунії, яка має намір спалити в цьому місті з'їзд Торік у результаті отнічних зіткнень тут загинуло кілька чоловіків.

Президент ЧСФР Га-
вел прибув до Фінляндії
для обговорення про-
блем карельського спів-
робітництва та торгівлі.
Президент ЧСФР також
відавідає Данию. Перед-
тим у рамках візиту до-
північнороспейськ: : : : :
країн Гагел у Стокголь-
мі, відібра виставку з
дошкина: емігранта з Че-
хо-Словаччини Юрія Ко-
леда.

[illegible]

Цього разу завдяки спільним зусиллям ДААД, Генерального консулства Федеративної Республіки Німеччини в Києві, Міністерства освіти і середньої спеціальної освіти УРСР на базі Київського політехнічного інституту відбувся семінар для молодших слухачів і стипендіатів ДААД.

На зустріч з'їхалися науковці, які колись удосконалювали свої знання під егідою ДААД, тепер займають провідні місця у вищих навчальних закладах, науководослідних інститутах у Радянському Союзі і за кордоном.

Відкриваючи семінар, ректор КПІ Петро Талайчук наголосив, що об'єднання Німеччини сприятиме розвитку відносин між УРСР і ФРН, дасть ще більший поштовх для наукових контактів.

У свою чергу, говорячи про розширення зв'язків, президент ДАД Теодор Берхем зазначив, що крім відомої криваються нові перспективи існує і широкі можливості запрошувати більше науковців на стажування до Німеччини. На зустрічі виступили: виконуючий обов'язки Генерального консула ФРН у Києві

Рольф Вельбертс, міністр вищої і середньої спеціальної освіти Володимир Пархоменко. Промовці відзначили велику роль ДААД у підготовці наукових кадрів, копієтну роботу в галузі нових технічних розробок.

Доктор Теодор Берхем виступив з доповіддю «Радянський Союз і Європа — нові шляхи і перспективи».

Під час семінару працювали секції «Електротехніка і електроенергетика», «Механіка і машинобудування», «Фізика».

На секційних засіданнях хотілося б відзначити виступи професора з Аахена Герхарда Пітша, професора з Карлсруе Йенса Віттенбурга, доцента Ленінградського технічного університету Олександра Золотова.

Ця зустріч викликала щи-
рокий інтерес у студентсь-
ких колах і, на мою думку,
стимулюватиме розвиток
«молодіжної» науки.

Гості мали можливість оживитися з історичними пам'ятками Києва та виставною технічних досягнень експонатів якої не поступалися кращим зразкам світової наукової думки.

Тарас ПЕТРИВ

Фотоінформація

«Чи не здивувалися б ви, любі побачили, що до пам'ятників Богданові Хмельницькому чи до могил Івана Сірка ідуть солдати зі своїми нареченими? Ідуть у день шлюбу поїхати на славу ледіна своїх. Бо військові традиції на-

редаються у спадок — на звитяги майбутніх поколінь. Про це свідчать і французькі військовослужбовці, які разом з нирчаними в день весілля приходять доплатити праху Ніколона, з молитвою про мир у сім'ї і на Землі...

Наш прес-клуб

Очіма зарубіжних колег

Цесельовіс в тому, що розпочав М. Горбачовим процес в кінцевому підсумку приведу до демократичної реформи, майже всі західні політики вважали, що практично нічого не можуть зробити, щоб впливати на Горбачова. Такі наслідки грунтується на хибних поглядах і здатна призвести до одного з найбільших політичних провалів сучасності. Насправді Захід може відіграти вирішальну роль в розриві між Горбачовим і Радянським Союзом в бік мирної, демократичної та орієнтованої на ринкову економіку реформи. Для цього в його розпорядженні є політична обумовленість фінансової

вати Москві певний пакет фінансової допомоги. Радянські люди повинні добре уявляти, які вигоди їм принесуть підтримка реформаторів і які нестатки можуть спричинити подальші некомпетентні імпровізації. Маючи таку опору (з боку Заходу), радянські реформатори можуть використати свій шанс і добитися справді історичних зрушень до демократії.

«Вашингтон пост»
(США).

Издання радянським людям кредиту в 1,5 мільярда доларів на закупівлю продуктів є хорошою справою. Це також відповідає основним американським інтересам. Тому, приємно чути, що

надаючи такої допомоги, не звачаючи на численні попередні не робити цього. Подання допомоги Радянською Союзом, Буші також платилимусь якому м'як Горбачовичи, Бєльшчині, що може вдихати нове життя в реформи. Ця допомога стане подоланням опору прихильників жорсткого курсу щодо СРСР у США, які є її противниками. Вони будуть переконані, що СРСР загострив економічну кризу і політична нестабільність, а це призвело до падіння Горбачова.

«Нью-Йорк таймс»
(США).

Ізраїльський уряд упер-
відкрито визнає, що десят-
тисяч радянських євреїв

Ізразом або взагалі відмовлявся від таких пільг, оскільки країна неспроможна забезпечити роботою тих, хто вже перебуває тут. Десятькратні емоційні виступи, що прозвучали за статистичними даними, і навіть керівників пов'язували на ділі їхньої країни на майбутнє з неуспішною абсорбцією євреїв з Радянського Союзу. Але після виступу, в якому перш за все визнавали, що євреї не виграють, і навіть припинили минулого місяця уряд переглянути свої офіційні підрахунки, заявивши, що, як передбачається, в наступні роки радянська економіка не зможе дати більше 200 тисяч радянських євреїв, а не 30 або 400 тисяч, як очікувалося раніше. Деякі офіційні особи говорять, що насправді ситуація може бути кращою, ніж меншою.

«Нью-Йорк таймс»
(США)

Політичний прогноз

ХТО ЗМІНИТЬ ПЕРЕСА ДЕ КУЕПЬРА?

У културах Організації Об'єднаних Націй дедалі більше гостро обговорюється питання про те, хто займатиме пост генерального секретаря ООН. Хоч до офіційної дати голосування Генеральної Асамблеї по кандидатурі генсека ще залишилося ще близько семи місяців, уже ясно, що конкуренція буде досить гострою. Вже сьогодні в ООН ходять списки, в яких названо майже три десятка прізвищ, у тому числі і кандидатури Едуарда Шеварднадзе.

1991 рік стане десятиним останнім роком мого перебування на посту генсека, завізв Х. Перес де Куельяр трі місяці тому. Нинішні актуальні дискусії щодо кандидатури багатого в чому результату упертих чутко, про те, що можливо, Перес де Куельяр залишить свій пост ще до закінчення строку повноважень. Відна у Перядськім застої, на думку ряду експертів, примусила генсека всерйоз подумати про вихід на відпочинок.

Однак на сьогоднішній день люди що є офіційні кандидати — генеральні секретарі КОНТАД Кенія Дадзі, асунтуні Гаюю, керівники маїмбінго, які вилізли з Вазуї, ідеї дедалі зростаючий тиск, щоб черговий генсек був обраний від Африки. Перед тим, як стати генсеком, він має частіше, що в червні на зустріч на вищому рівні країн — членів Організації африканської єдності в Ларо, буде прийнята відповідна резолюція.

Принцип почергового делегування кожним континентом свого представника на пост генсека ООН, хоча має своїх прихильників, поки що не був офіційно визнаний. Схвалення подібного підходу могло б, на думку ряду спеціалістів, призвести до падіння ефективності діяльності Генсека.

У списку можливих кандидатів на вкідий пост на більшій міжнародній організації, який циркулює у відділенні ООН у Женеві, також є: Прем'єр-міністр Норвегії Г. Харлем Брундтланд, колишній глава уряду Італії Б. Краксі, директор відділення ООН у Женеві Я. Монтенсон.

Крім того, називають кандидатур М. Тетчер, іншого міністра закордонних справ Норвегії Т. Столтенберга, канадського мільонера М. Стронга, лауреата Нобелівської премії міжколішнього президента Коста-Ріки О. Аласа Санчеса

Що стосується представників на пост генсека ООН, то СРСР і Великобританія, напевно, чийось з інших постійних членів Ради Безпекки погодяться на подібний варіант. Згідно з процесом для вирішального голосування на Генеральній Асамблеї кандидатура майбутнього генерального секретаря має бути «рекомендована Радією Безпекки».

Віталій МАКАРЧЕВ

Земля людей

ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ

Пів століття ми говорили й писали про незалежність Африки, але мало говорили, як ми говоримо й пишемо про нашу власну незалежність. Це для нас моральне завдання 15 травня — День визволення Африки — зовсім небайдужим для нас словом. Завжди, але Україною й Африкою було багато спільного. І тут, і там є свої Південь, Захід і там, де Шопропад, там — все не трішки далі однієї від одного. Але, стільки й у нас, і у наших Півдні, відрізняє нас від інших — білих армій, і нас із ними — безглуздя, фольклор, і навіть спільні прикмети. Порівняймо: гуртом / батька некого бити, або — не волею, одинцем не соромно. Або: добре так, де нас нема, і — анби в Європі, добре жити, білі ноги на плечі, б з'ясувати, а це, можливо, не випадково деякі міста називаються так: Чернігів, Черкесь, Чернівець, Укробіччя. А далі і такі великі чорні копита йшли по тротуарі — нічого крім Володимир (це, де, доречніше, або вождя дукус).

Чика. І все, не тому, що вони були вниклися ні вткоченням муніципалітету, а просто — було з чого вибирати. Аби в цьому випадку не погналими лиш не одні з охот фоті. Або прогнуйтеся — якщо хоч би й до Львова і, якщо пощастить, зочути в бабачинні очі Юзюку, в тоді істот зупині. А Юзюк кричить: «Не хочу зупині!» — і Юзюк той, моє діє, крім води, стоїть на пагірці Луніну. Отож не смійтеся над американими, бо в того часу зняли фільм про нашого Тереса Бунібу, і всі нозища кінноту у тому фільмі була набрана з людей підслівних нагір, з хвилюючими кучерявими обидцями на чорних голівках. Отож, нічого казати африканських передплітників з соціальним кодексом України, завершанням нагірні Маніту. Хай-ла Меріам і Діам визволення, що обов'язково приходить — де його решіт, до кого — візніша.

Рубрику веде
М. Ф. Козловський.

Зпочин триває!

З публікацій у журналі «Ізобретатель і рационализатор» дізналися: 30 років тому було винайдено препарат, здатний «перехоплювати» і виводити з організму радіонукліди. Його було викайдено, але... засекречено і забуто. Чи це не злощастя, чи не могли бути врятовані, але пішли з життя (не кажучи про тих, хто втратив здоров'я) від захворювань, спричинених радіацією? Нарешті про винахід нагадав його автор Неля Кузнецова, яка взяла участь у конкурсі Білоруського фонду винайшовської діяльності, організованому з метою стимулювати пошук засобів подолання наслідків чорнобильської трагедії. У Білорусії вирішуються питання про організацію промислового виробництва вакцин. Може, і України до цього діла пристати? Таку пропозицію з намістом діалектанта я навесилася висловити під час прес-конференції, влаштованої для українців після закінчення науково-практичної конференції «Медичні наслідки аварії на Чорнобильській АЕС», але почула: «Мало про що пише преса... Одну за одною відкриває «панаксеї»... Дивно було вислуховувати таке від людей, які запевняли, що самовіддано шукають засоби захистити населення республіки від радіаційної навали, зокрема розробляють рецептуру радіоактивного харчування. Ось вона, інертність. Як її подолати?»

Неля Кузнецова, авторка протирадіаційного препарату вакцин, присуджено премію конкурсу Білоруського фонду винайшовської діяльності. Ця нагорода — офіційне визнання досягнень... 30-літньої давності. Нарешті Батьківщина спробилося на те, що давно зробив закордон, де відкриття Кузнецової швидко вийшло. Вона має промовити і опублікувати свої роботи в Англії, а багатьох країн надходять запити на препарат.

— Коли дослідники та лікарі зрозуміли, що таке вакцина, налетіли як бджоли на мед — задуха Н. Кузнецова. — Скільки б'ял мене докторських написало!

З'ясувалося, що вакцина виводить з організму не тільки радіонукліди, а й токсичні речовини, причому з вузлаючому сфінкстинізму. Кузнецова розповіла про Хайдарський ртутний комбінат. Виробничі викиди там величезні, багато отруєнь. Ртуть напромаджується в рибу, і вона розсувається так, що хворі самі пропують рибу.

— Привезла я туди вакцина...

інших входять і замінити вакцину. Саме вони роблять клітинну міцнішою і позначаються на янності сусідніх груп атомів.

Щоб перевірити цей догад, Неля Яніна розрвала кілька мелюнок і піддала її йодній кислоті. Вузелочу очінувалися, утворилися струнгути, ще більш сприяли до окислення. Після обробки її окисляючою асору сприялася нова полімерна речовина (вакцина) з п'ятихатним кисневим нильмом.

Ось той її маси! Це кильде — головна основа вітаміну «С». І звичайної деревини, виходить, можна здобути до-

Чорні ліанціони — то радіонукліди. За словами завідувача террапедичного відділення, Польської санітарної поліклініки Бачмо було досліджено, дані таку картину.

Людина, яка працюватиме в отруєному радіацією місці, повинна заздалегідь вакцинувати, може бути вплив, що в її кров потраплять лише безпечна доза для здоров'я.

Зрозуміло, що препарат тину вакцинати нам необхідний особливо тепер, коли після чорнобильської аварії до дві людини потраплятиме все більше радіоактивного пезиса, стронцію, плутонію, цезію, йоду і тварин. Виключити їх повністю з продуктів харчування нереально. Але не дати їх проникнути в кров і в м'язи, як бачить, нескладно, потрібно тільки постіжно мати під рукою таблетку вакцинати. Нещодавно вводили його в район сільськогосподарських тварин, а саме з м'яса, молока, будь-яких радіоактивних їдів іншими засобами дуже важко.

Ще тоді, у 63-му, при клінічних випробуваннях було встановлено, що курс лікування вакцинатом без будьяких побіжних моментів розв'язується і на півтора місяці. Він не токсичний, нормалізує артеріальний тиск, поліпшує сон, апетит, стимулює діяльність організму не гірше вітаміну «С», який зазвичай посилено рекомендують, але з часом поліпшується після чорнобильської катастрофи. Важко уявити, чим керувалися в Міністерстві охорони здоров'я в Академії медичних наук, які дали монополію право на вакцинацію лікарям 3-го Головного управління. Одним з офіційних аргументів тоді, як сказала мені Неля Яніна, був той, що в країні немає надійної радіаційної ситуації, а отже і нічого з вакцинатом возитися. У 74-му препарат розсекретили, але в Міністерстві охорони здоров'я про препарат не загалала ні діти, коли поліклініку в Чернівцях, ні діти, коли стався трагедія в Чорнобелі.

Зрозуміло, що препарат тину вакцинати нам необхідний особливо тепер, коли після чорнобильської аварії до дві людини потраплятиме все більше радіоактивного пезиса, стронцію, плутонію, цезію, йоду і тварин. Виключити їх повністю з продуктів харчування нереально. Але не дати їх проникнути в кров і в м'язи, як бачить, нескладно, потрібно тільки постіжно мати під рукою таблетку вакцинати. Нещодавно вводили його в район сільськогосподарських тварин, а саме з м'яса, молока, будь-яких радіоактивних їдів іншими засобами дуже важко.

Самий же «прототипувач» вакцинати у Нелі Яніні немає ні сил, ні часу. Вона патися з 3-м відділенням інститутських роботами.

Довдавшись про конкурс, оголошений Білоруським відділенням ФІД, Кузнецова написала в Мінськ. Що вирішити білоруське Міністерство охорони здоров'я, довдаємось пізніше, мінськй нахлядця й раціоналізатори передали туди всю документацію, а Кузнецові дали премію. Будемо сподіватися, що візьмуться, втретє-решт, за виробництво вакцинати.

А. ХОЛМСЬКА.

Фото Олександр ГЛАДЬОВА.

ПРИЙМІТЬЦЕ ПРОТИ СМЕРТІ

рощинний симулятор, який промислюють майже всім хворим.

Що подібні речовини за'язують, вибирають у себе катіонні метали і радіонукліди, було відомо. Але вакцинацію цю процедуру здійснює адово енергійніше. Його снієт збівся в часі з джерелом азоту на Уралі, про яку ми й до сьогодні мало що знаємо. Авторське свідоцтво на новий препарат засекретили. Але його дослідження розгорнули широко, сполучку на щирах, потім на собаках та свинях. Виявилось, що у тварин, які давали дозу вакцинату, у кров потрапило лише 2—16 відсотків стронцію, а осіло в кістках від 8 до 15 відсотків радіонуклідів, які потрапили в організм. Фармакометат СРСР дав дозвіл виробити вакцинату на людях, які споживали радіоактивно забруднену їжу.

На властивість целюлози вбирати в себе токсичні речовини Неля Яніна (нині Кузнецова) звернула увагу, коли намагалася з'ясувати, чому крохмаль туди заспокується організмом, а клітковина, яка складається з тих же бутеловид. водни. ниски. ні. Припустили, що справа у візерунку, в який складаються елементи органічної речовини. Згадайте, який вигляд мають величезні, що наводять нас на школярів, формили органічних з'єднань. В одній структурі прямолиній — ретиничній хмилісті ланцюжки. До складу

рощинний симулятор, який промислюють майже всім хворим.

Що подібні речовини за'язують, вибирають у себе катіонні метали і радіонукліди, було відомо. Але вакцинацію цю процедуру здійснює адово енергійніше. Його снієт збівся в часі з джерелом азоту на Уралі, про яку ми й до сьогодні мало що знаємо. Авторське свідоцтво на новий препарат засекретили. Але його дослідження розгорнули широко, сполучку на щирах, потім на собаках та свинях. Виявилось, що у тварин, які давали дозу вакцинату, у кров потрапило лише 2—16 відсотків стронцію, а осіло в кістках від 8 до 15 відсотків радіонуклідів, які потрапили в організм. Фармакометат СРСР дав дозвіл виробити вакцинату на людях, які споживали радіоактивно забруднену їжу.

Займався цим головним чином офіційники, а Неля Яніна, захистивши кандидатську, більшу частину робочого дня проводила в лабораторії, відпрацьовувала технологію.

Одержувати вакцинати виявлялося нескладно. Перші кілограми були виготовлені не з целюлози, а з бавовни, в якій аналогічна молекулярна

структура. Звичайку вакцинату марило закладали у скляний флакон і заливали її йодною кислотою й розчинили натрію, потім усе це змішували. Через чотири доби «кашу» вийняли, відцідили на фільтрі, прокинали дисцилюючою водою і випарували у вакуумній «апарат, заповнений окисним азотом. Коли речовина прийнялася, залишки азоту відцідили сухим повітрям, а синтезована речовина протоплюється криженим водою. І тоді її сушили.

Для клінічних випробувань залучили добровольців (студентів-медиків). Триваюча доба доза — грам вакцинату — увірвала в себе в шлунково-кишковому тракті 95 відсотків стронцію, який містився у денному раціоні. Він вийшов з організму природним шляхом, не проникаючи в кров. За висновком спеціалістів 3-го Головного управління Міністерства охорони здоров'я СРСР, з прийомом препарату Кузнецової нагородження урану в нирках зменшилася на 10-20%, у кістках — втрое. Виявилось, що вакцинати активно зв'язує юні бар'єри, нагріваючи, пезую, ртуть і інших токсичних речовин. Надихався, скажімо, експериментатор парів ртуті — йому слід негайно прийняти порошок вакцинату.

Марина ДЯТЛОВА, оглядає і питає охорони здоров'я.

— прина-
зникли
імлі не-
кімерій-
готи...

не тільки
а, а й ці-
ють мати
огильний
амі: рік
то, рік
На мо-
довідок
звучить

на назва
у 7 ст.
е. у Пів-
орі». У
і шез —
го. Рвзом
істо-
ями (ми
чуємо, як

з'ясоване достовірно — над-
то багато води сплигло з від-
тоді. Скіфський початок гу-
бится в пітьмі історії, в та-
кій сквій минушині, куди
проникнути можна хіба що
на машинні часу, але її немає
і невідомо, коли буде. Основ-
ними писемними джерелами
про скіфів є свідчення антич-
них авторів (Геродот, Гіппо-
крат, Страбон та інші) і
тексти Стародавнього Схо-
ду. Та ще наслідки розкопок
їхніх могил, себто археоло-
гія.

З невідомості вони вигуль-
кнули в VII столітті до
нашої ери і тоді ж уперше
їх зафіксувала історія. З
неба вони, звісно, не впали, і
до VII століття до нашої ери,
коля світ про них уперше
дізнався, деє такі жили.
Ось тільки де? Про їхнє по-
ходження в науці існує кіль-
ка версій. Перша: кочові скі-
фи зтворилися в Північній

Так чи інакше, а в VII сто-
літті до н.е. між кімерійця-
ми і скіфами виник нокф-
лікт, що переріс у першу вій-
ну. Потім кімерійці разом зі
скіфами (чи приблизно в
один час) брали участь у ве-
ликих історичних подіях у
Передній Азії, дійшли до
кордонів Сирії і на чолі із
своїми царями Бартатта та
Мадієм близько 30 років па-
нували в тамтешніх краях,
наганяючи заледве чи не
містичний жах на всі народи
її племена. Повернувшись у
степи Північного Причорно-
мор'я, скіфи знову витрима-
ли жорстоку битву з кіме-
рійцями, і перемогли їх цю-
го разу вже назавжди, і тоді
ж створили свою Велику Скі-
фію, до якої увійшли як
скіфські, так і не скіфські
племена. Що ж до кімерій-
ців, то не ясно, хто ж вони
такі і з якої Кімерії бере
свій початок Скіфія? В «Оді-

Змієного богиня (в одних ле-
гендах богиня землі Апі, в
інших — дочка Борисфена)
була для степовиків символом
єдності з рідним краєм,
з Подніпров'ям, і це зайвий
раз свідчить, що нівідки во-
ни не приходили в степи
Придніпров'я, а були його
постійними мешканцями.

До скіфських божеств на-
лежав і грецький герой Ге-
ракл, його скіфи теж вважа-
ли своїм родоначальником —
можливо, не без впливу гре-
ків-колоністів, з якими вони
сусідили віками, воювали,
мирнілись, дружили і вчили-
ся в них.

З трьох легенд про поход-
ження скіфів, які наприкінці
V ст. до н.е. відідавши
Північне Причорномор'я, за-
лишав Геродот, у двох скіфи
свій родовід по материнсь-
кій лінії пов'язували з По-
дніп'ям, землі якого, крім
що був і залишився для них

ківщиною було лівобережжя
Борисфена, Іхньої (тоді Іх-
ньої) найсвятішої ріки.

Скіфія була оточена ба-
гвтьма народами: на заході
межувала з фракійцями та
агафірсами, на сході з пле-
менами сарматів, на півночі
з неврами, акдроагами і
меланхлеями, у передгір'ях
Криму — з таврами. На бе-
регах Чорного та Азовського
морів існували аятинні дер-
жави Північного Причорно-
мор'я.

Крім іраномовних племен,
до яких належали скіфи
(царські, скіфи-ночовики і
скіфи-землероби), до скіфсь-
кого політичного об'єднання
входило також змішане гре-
ко-скіфське населення з око-
лиць Ольвії, частини фракій-
ських племен між Дністром
та Дунаєм (найімовірніше —
гети) і чим найбільше —
давньослов'янські племена
Лісостепового Правобереж-

місцеві, а найпевніше прийш-
лі, близькі етнічно й куль-
турно до кочовиків, себто
іраномовні скіфські племе-
на, котрі жили впереміж з
аборигенним людом і теж
вирушували золоту шпени-
цю, і теж возили її до гре-
ків на продаж. Разом із пра-
слов'янами, скіфами-орачами
та іншими осідлими племе-
нами, зайнятим мирною
працею, вони поклонялися
богу Гойтосіру, богу Сонця,
без якого неможливо вирости-
ти хліб. Йому, Гойтосіру,
вони молилися щоденно, а
зустрічаючись, неодмінно про-
квзували: «Слава Гойтосі-
ру!».

Зв'язуючи з легенд, скіфам
ще на зорі Іхньої історії
внали з неба три золоті речі:
плут, ярмо, і сокира. Вони
її стали головними землероб-
ськими знаряддями: скіфів-
хліборобів, їх обожували й
оберігали, як своїх годуваль-

божеств не с-
фк храмів,
зводили святи-
ли вигляд
викладених
ху, на майд-
лювали стар-
й був бог в-
жорстокий і
безжалісний.

Його напу-
ли не тільки
дей — кож-
військового
Арес в ко-
валював на
на яких во-
лю відзна-
підкоскля
вина. Вла-
туальні тан-
ротбін чи с-
про це розп-
скіфські бл-
«Кожний
Геродот, з
з лука». Зб-

СКИФИ ЗНІЄНОГО

Причорномор'я зі сходу, з-за
Дону (варіант: з глибини
Азії, з берегів річки Аранс),
до них приєдналось абори-
генне населення, близьке їм
за мовою, культурою та спо-
собом життя, так поступово
її утворилася скіфська нація.
І сталося те у VII ст. до н.е.
— ось чому розповідь про
них історія веде саме з цієї
дати. Друга: нівідки скіфи
ке виходили в степи Північ-
ного Причорномор'я з тієї
простої причини, що вони
місцевого (автохтонного) по-
ходження. І природичі Іхні —
це племена зрубної культур
підного бронзового віку, які
населляли з достоярних ча-
сів степову та лісостепову
зони Північного Причорно-
мор'я. Із тих племен (а, оче-
видно, їх було чимало) збе-
реглася згадка лише про кі-
мерійців. І то завдяки Іхньо-
му конфлікту зі скіфами.

...Була колись прапрадав-
на країна з симпатичною на-
звою Кімерія, населена бу-
щимо руськими, «вогнегно-
оками» кімерійцями. Одні з
дослідників розташовували
Кімерію в районі Керчесь-
кої протоки (в давнину Вос-
пор Кімерійський), другі —
між Дністром — Дунаєм,
треті селили її деє на Та-
маї. Геродот же запевняє,
що країна «заселена скіфа-
ми... здавна належала кіме-
рійцям» і являла собою чо-
тирикутний від гірля Істру
(Дунаю) до Меотійського озе-
ра (Азовське море) і вглиб
країни простягалася на 20
днів шляху. Хто вони були
— кімерійці, — чийого ро-
ду-племені, тепер важко ска-
зати достовірно. Не виключе-
но, що кімерійці — це не
окремий етнічно чистий на-
род, а збірна назва різних
племен, що населяли тоді
Подніпров'я та південь тепе-
рішньої України, в якому
головну роль відігравали кі-
мерійці. Очевидно, серед
тих племен жили і скіфи,
вони згодом узлях верх в то-
му об'єднанні, утвердили своє
панування і створили свою
Скіфію в краю кімерійсько-
му. (У Герода, і в Біблії є
глухі натяки, що кімерійці
— «батьки» скіфів).

сеї» Гомера є такі рядки:
«Закотилося сонце і покри-
лось пітьмою шляхи... Там
народ і город людей кіме-
рійських, оповитих млою і
хмарами». Як це відповідає
історичній точці зору, не
знаю, але кімерійці й
справді в сучасній науці за-
лишилися оповитим млою,
як і сам початок Скіфії та
її походження.

СКАЖИ МЕНІ, ХТО ТВІЙ БОГ?..

Відома сучасна приказна
у перифразі стосовно скіфів
прозвучала б так: «Скажи
мені, яким богам ти молиш-
ся, і я скажу, до яких скіфів
ти належиш».

Пантеон скіфських бо-
жеств очолювала богиня до-
машнього вогнища, добра і
турботлива Табіті. Вона ж
була і втіленням родничку
чи родової єдності. Табіті
шанували, Табіті поклоняли-
ся всі скіфи, кочові й осілі,
бо домашнє вогнище було у
всіх. Навіть у ночовиків. Де
зупинився ночовик, там і
домівна його, там і домашнє
вогнище спалахне, там і
незрим Табіті, з'явиться.
Взагалі ж, домашнє вогнище
у скіфів вважалося священ-
ним, у царів Іхніх — особли-
во. Адже илятва божествами
царського вогнища у скіфів
вважалося найстрашнішою.

Головним же чоловічим
божеством був Папай («Кля-
нуся бороною Папая!» —
викукували чоловіки, коли
треба було дати міцну клят-
ву, який би всі повірили).
Згідно з етнографічною ле-
гендою Папай — родона-
чальник скіфів, це добрий і
мирний бог-захисник, бог-
батько, бог богів. Його дру-
жиною вважалася богиня
землі Апі, напівжінка, на-
півзмія, мати-прародичка скі-
фів. Взагалі, образ змієногої
богині у скіфів часто зустрі-
чається на золотих бляхах
та багатьох інших речах їх-
нього вжитку. Тому скіфи
називали себе скіама змієко-
го богині. І свою розповідь
про них я назвав так не за-
ради інтриги чи красності.

рідним. За другою легендою
скіфи своє походження вели
від сина Геракла та дочки
Борисфена — напівжінки,
напів-І. Які д-жінка бога
Пап-огня А-ан і доч-
ка Борисфена в-алася ма-
тірю-прародителькою скі-
фів. Там більше, її сик, на-
роджений од Геракла, звався
Сифом: він і став першим
скіфом; од якого пішли всі
інші. (Ще за однією леген-
дою першим чоловіком Скі-
фіт був Таргітай).

Сіфи свято вірили, що
Іхня змієного- прародичка
жиє в Глеї (понижся Дніп-
ра), і місця ті для них були
святищами.

А ще скіфи над усе шану-
вали померлих, бо вірили у
безсмертя душі і існування
потойбічного світу. Культ
її в (анімізм) ігравав
у велику роль. Скіфи
були вдячними синами, обері-
гали й шанували як па-
м'ять померлих, так і могили
предків, що були для них
святищами. На багатьох
курганах ставили статуї,
присвячені культу предків,
що втілювали собою образ
божественного прародича
скіфів. Ці статуї знає у нас
як «квіяні-баби».

Але були у синів змієногої
богині і два широко відоміх
у Іхньому світі боги, котрі,
самі того не відajući, ділили
Скіфію нвче на два народи.
відмінні один від одного так,
що іноді складалося вражен-
ня: то два різних народи,
котрі лише проживали в од-
нім краї в степах Подніпро-
в'я. Це були боги Гойтосірі і
Арес.

«СЛАВА ГОЙТОСІРУ!»

Уздовж морського узбе-
режжя Скіфія займала тери-
торію від Танаїсу (Дону) на
сході і до Істру (Дунаю) на
заході, а в глиб країни, від
гір Криму до зони лісів,
простяглися теж пркблизно
на таку ж відстань — 600-
700 кілометрів. Але голов-
ною батьківщиною скіфів,
їхньою історичною прать-

жя. Головну роль у цьому
об'єднанні відігравали скіфи-
кочовики — степова зокна на
захід і схід від Дніпра — та
царські скіфи, останні зай-
мали територію лівобереж-
них степів до Азовського мо-
ря і Дону, а також Степовий
Крим. Ніяких ознак — при-
наймкі, археологічно — між
культурою скіфів-кочовиків і
царських скіфів виділити
неможливо. Це був, власне,
один народ.

На північ між Бугом і
Дністром жили скіфи, звні
орачами. Це були різкі осід-
лі племена, об'єднані хлібо-
робською працею, що скла-
лася ймовірно з фракійців та
праслов'ян, яких було чи не
найбільше і які під збірною
назвою скіфів-орачів (так,
принаймні, в Геродота) вхо-
дили в політичне об'єднання
під орудою царських скіфів.
Вони вирощували золоту
пшеницю, яку щосені приво-
зили в Ольвію продавати —
некваліпово скрипіли степами
на дерев'яних колесах вози,
повні мішків із зерном, які
тягли меланхолійні комолі
воли. Обабіч ішли бородаті
й чубаті, руські та й руді
погоничі й лівно поирнува-
ли на волів: ге-ей, риблі...
Цоб-цабел... Обабіч мчала на
конях охорона — степи дякі,
людолови у них багато, і
рідко хто не захоче поживи-
тись яи скіфським хлібом,
так і самими хліборобами,
якщо вони беззахисні. Греки
шанували скіфських хлібо-
робів й завжди зустрічали їх
як дорогих гостей. Без скіф-
ського хліба грецькі міста
просто не могли б існувати.
До всього ж орачі були ми-
рними і доброзичливими (як і
всі хлібороби) — для греків,
котрі постійно перебували в
оточенні війовничих і не за-
жди надійних племен, такі
сусіди, наче брати рідкі.

У лісостеповій зоні Серед-
нього Подніпров'я, в Лівобе-
режному лісостепу, на ния-
ньому Сеймі, в середній та
верхній течіїх рік Сули, До-
ну, Сіверського Дінця жили
скіфи, звакі ще землероба-
ми. Це теж були хлібороб-
ські племена політичного
об'єднання скіфів, але не

ннів. Щорічно влаштовува-
лось велике свято на честь
святих дарів, це було свя-
то пробудження природи, ко-
лк, яи вважалося, відбувався
шлюбо бога Папая з богинєю
землі Апі. А жертви у хлібо-
робів були безкровними. У
вогонь на великі глиняні
жертвенники хлібороби клали
коржиків з гліни, у які були
пошквані зерна різних зла-
ків, та глиняні фігурни до-
машніх тварин. Жертви при-
носили як Великі богині, що
посилала хліборобам дощ,
та і богу Сонця Гойтосіру.
І проказували грецьо: слави-
мо білий день на чорній зем-
лі, нивки наші родючі, зер-
но золоте, що дає нам жит-
тя, і над усе славимо ясне
сонце у небі, бога славного
кашого Гойтосіра... Отані бу-
ли скіфи. Менше, правда,
знає в історії. Бо той, хто
вирушує хліб, завжди зали-
шається в тілі в порівнянні
з тим, хто незліченними ор-
дами йде на війку...

ПІД ДЗВІН МЕЧІВ І СПІВН СТІЛІ...

Професор Мавродін одну
із своїх книг розпочав неспо-
дівако поетичною (яи для
науковця) фразою: «Під
дзвін мечів і співн стріл
вступили слов'яни на арену
світової історії».

Його колега, автор моно-
графії «Скіфи» О. П. Смир-
нов зауважив, що «мабуть,
для скіфів така характер-
ника була б ще більш спра-
ведливою». З одним уточнен-
ням, додав від себе: це та-
кше для тих скіфів, чийм
богом був не Гойтосір, а —
Арес, бог війни та військо-
вої доблесті. Він яв мав сво-
го обличчя — навищо воно
богові війни! Ареса уособлю-
вав старовинний залізний
меч. (Давньогрецькою мовою
«арес» — то одк з назв ме-
ча, що згодом стала ім'ям бо-
га війни). Арес — головний
бог кочових скіфських пле-
мен, царських скіфів, чийм
сміслом життя і ремеслом
були війни і владарювання
над іншими народами і пле-
менами. Нідному із своїх

були незмі-
нини вільно-
тиства і до-
Про кочови-
першу вони
верхні, а ви-
землі.

Головною
шою зброєю
Як вважає
гів, стріла
національн-
нів змієного-
нослия ла-
товлявся су-
багатих —
(взагалі скі-
оздоблюват-
лом свою з-
ї швидкопли-
зброєю).

Парадні го-
обкладлись
Ні лувів,
пошадляв
наковечки
Е. В. Черв-
нографії «С-
ни» (до ре-
багатством
що «какоє
найбільш з-
який можн-
інвентаря і
ставників р-
скіфського
від могили
общииників
нечикни скі-
лях просто-

І нні в
гаються де-
Натягнут-
кий лук бу-
потрібні си-
дарма ж Ге-
ку умову:
синів став-
котрий зум-
ву батьков-
летила до 5-
буль така,
політ одніє
0,5 м. Длі-
товий реко-
тивкового
ність стрі-
мерів. (У
тивного лу-
За хвилину
битк, маю-
від, до 10-
вірлі бою
ходила сво-
лучник од-
ли тятиви,

А степ на парастає рости в
 мою душу...
 І скачуть по ньому могутні
 коні вітрив,
 І плачуть у ньому пам'яті
 забутих пісень,
 забутих імен...
 Що не гинуть — свічки
 замість стебел горять,
 що не кривіють — голос мій
 хоче
 когось нивдогнати, та не
 казджо жив...
 М. СЕМЕНЮК

М. СЕМЕНЮК

добре навчене військо, що допомагало їм утримувати себе пануюча. На випадок сезагального лиха, коли на Скіфію йшов ворог, ці кошаки Скіфія на когось втручався, царські скіфи ставали кістяком всенародного почлення, його руйніують керуючою сіллю і гарантами успіху. Коли такі кінні війська рухалися степами, земля вилетіла, хмарні пилу застали в півнеба, степ тонув в океані коней і криках людей, а хмарні стріли несли немольну смерть, і тоді тремтіння

[illegible]

(Далі буде).

Міні-проза

СТАРА
ДРУЖБА

Давною тещо. А в трубіч
гуде: — У-і-і... у-і-і-і...

Голос дедало-далеко.
Чую, що і гості запрошую,
а от на коли — не чути.

Давною дружино! —
У-і-і... у-і-і-і...

Чую, просять щось муш-
ти, а от що саме — не чути.
Давною коханіи.

У-і-і-і... у-і-і-і...

Чую, що побачення при-
значає, а от де — не чути.
Давною начальнино!

І-і... у-і-і-і...

Чую, лас за щось, а от за
що саме — не чути.
Давною однокласнино!

Він у компетентних органах
працює. Чула-боду чути!

— Слухай, старий, у мене
телефон толо...

А-а, привіт! — каже, —
Гаразд, викликаю імпортерів
навушник.

Усім передзвоною. До те-
щи — в середу, дружино —
картоплі, а вохнико — на
плотці Неодженності, началь-
ник гуляє за записника.

І все чітко, зрозуміло. І
кожної електронної перешино-
ти.

От жбо значить — стара
дружино!

Леонід КУРОХТА.

Харків.

КАЛІГУЛІАНСЬКИЙ СЕНАТ

Історична назва

Калігула, ставши імпе-
ратором, не забув і того, ко-
му він почастував зобов'язань
імператорського свого но-
ня. І на знак подяки зробив
його сенатором.

Нест, звичайно, небувалим,
але почуття вдячності, коли
воно є, шире заборони, як і
немає.

Однє, і це навіть кожно
зрозуміло, не одними лише
потугами керував Калігу-
ла, але ще й практичними
міркуваннями: а що, як він,
Калігула, не залишить після
себе наслідків, то, може, хо-
дів, будучи вправним у
стайні, матиме... нащадків-се-
наторів. А там, аніжася, із
сенаторів — в імператорів.

Ізнову порфирійний та пор-
фиріосний рід Калігули
продовжується! І не тільки
в славному Римі, що першим
містом вважався ним, а й
у якому іншому місті, що
вважатиметься першим у
майбутньому.

Буду в Калігулі й інші
міркування для піднесення

кони в стай сенаторській,
і введення його до сенату. Бо,
як сказав одразу рід Цез-
ар, а Калігула мійко за-
пам'ятав: сенатори чим добо-
лиш, тим благонадійніші. А
отже, менш небезпечні.

З цього Калігула зробив
висновок, що добра від сенато-
ри Рому не дочекається і
тому треба якимось чином
замінити всіх їх на нових,
з котрими, як вже відомо, ані
клопоту, ні небезпечення. І то-
ловце — з такими сенатором
почувався себе як пастух се-
ред слухняного табуна.

На малу, зробити таку по-
головну зміну Калігула не
встиг, бо пізно подумався.
Чимало тих, хто став ім-
ператором після Калігули, і
ще тільки у Римі, врахувавши
ці висновки, і намагалися
здійснити їх. Однє за браком
хисту Калігули у багатьох
нічого не вийшло. І тільки
пізніше, у подальші

часи, коли вже було врахо-
вано досвід перших нещас-
лих послідовників Калігули, та-
ки вдалося зробити у сенаті
потрібну зміну, — причому
поголовно. Однє на і при-
мому розумінні — на коней
і кобил. Во в такому разі
можна сказати: «Який же це
сенат? Це ж конюшня!».

Тому, ані уникнути водів-
ляних питань, а заразом і по-
треби давати відповідей на них,
за мілітарні місця, що їх
маршкова сенат, було вирі-
шено підбирати стільки ж,
навіть не нектарів, а просто
осіб з кіньми, як і дошки.

Головне, щоб були покла-
длив: поклади пару лантухів
з борозном чи цементом,
сідло, сам сідла та ще приго-
роч із сіном чи картоплі —
потягне мочичи і в
якому завгодно напрямку. І
місто не скаже, що такий се-
нат — конюшня.

Напавши, кожен скаже, що
так, конюшня — справді се-
нат.

Анатолій ШЕВЧЕНКО.

Пуп землі

ЗА ДЕРЖАВУ
ПРИКРО

Я можу все. Вигадати, ви-
янити, написати, створити.
Та тільки уяв си... Який мо-
жна було, коли я сидів, фігу-
вати, мої відкриття та зна-
ходки, я б не встигав спати,
бо літав би за Нобелівськими
преміями.

І все одною, зрідка —
звільні. Інколи й ввечері, та
неодмінно — уяв си! А про-
шуні — геть уже забуваю.
Хоч плав.

Одні знайомий поради
взяти шлюб, Моделя, якщо
уяв си виласиши, жінка
записне. Одружжя, виласи-
шися. Ніжна записала й від-
несла нуль сідла, відрізу
роздучили. Дуренята, то ж
певне, ішов пересичний текст.

Попроси сусіда послідити
біля мого ліжка з магнітофо-
ном, Утін. Не можу знайти
навіть черв'яків, адресний стіл.
Напевне, кілька відкриттів
продав аюном. Що поро-
ши? Ліг з магнітофоном, на-
че естрадний співак: ніс до
носа, зброю розшифрував,
— хоч би що розбав. Самі
перешкоди — хронічна, со-
піння, сивіст. Попросив на
роботі записувати. Та тут
недачка спитала — фіска-
ли шеф і відділ кадри. На-
віть в особистій справі за-
фіскавали. Поряд з доганою.
Повне нерозуміння, а радше
завздість. Наполтав,
пропонував співзасторого-
погрожували звільнити.
Прикро! Нв за себе — за
державу. Сиділи б користі
я їй приносили. А так
сиділо багато — і все марно.

Сергій ГРІН.

Вернісаж «Куреня»

ПРЕДСТАВЛЯЄМО РУБРИКУ

Поділяються, що перша ка-
ринатура з'явилася у правдній
часи, коли давний наш пре-
рашуру взявся мовлявати на
стілі печери портрет свого
вождя. Певня зустріло пошу-
в цього шедевра дружини при-
лотно, в кожді, аби довести,
що теж не позбавлений почу-
ття гумору, відповів на жарт
жартом — винину першого
мистця — винину шибелуби-
тигма.

Як би воно там не було, та
вининя і утвердилася серед
мистичної братії особина пуб-
ліки — нариштуристи. До того
ж особина, що й всі і за зудо-
вільності, навіть. Причому, у
нас, щоб того самого нариш-
туриста прийняли до. Сліпки
художини, як то кажуць,
щось у лісі має здригнут. Спо-
вом, неспокійно ставлять до
цей публік. Та й кіба можна
до неї серйозно ставитися:
мають ту ж сену оточуючу
дійсність, теж ж опішаним, що
і всі порядні художини, а ди-
вись на роботи — сміх і ті-
ки.

От і докинає: гарних нари-
штуристів можна не павцях
перевіряти. Коу у «Червону
ніжну занос». Для фауни в та-
кому разі передбачено створю-
вати заповідники. Занони спе-
ціальні — аби зберегти від-
різних там гавітів-бронюєрів.
А для нариштуристів? Ні! Тільки
якбиомі, ні майстерів, та і
вистави-об'єкти. Плякати тре-
ба, в аном собі спокійно, і
дурюють сміх інших, часом
одержуючи за свій труд мізар-
ні гонорарів, на які сьогодні
пристойного опіає не купити.

А давним попри все це ве-
дється досміятися навіть до
того, що іх дивкою за короном
чути і знати. Що, як не див-
но, нашу українську культуру
аніскільки не прикинує, а
навапи — підносить в очі
світлої громадськості. От
прикладом, взяти Юрія
КОСОБУННА. Назваж чи ша-
нуванням гумору слід пред-
ставляти це ім'я. Його роботи
регулярно виставляються в
популярніших виданнях, віді-
значаються нагородами на
найпрестижніших виставках та Ко-
урсах — а Югославії, Бол-
гарії, Італії, Швейцарії (поши-
рених за браком місця наво-
дити не будемо). А розв'язати
номусу, що мовить Юрій, м'я-
ко кажуць, у широкій оселі,
не маючи елементарних умов
для роботи і навіть телефону,
а в перелічених й напереліче-
них міжнародних форумах ба-
ре участь здібальшого «заоч-
но» (донедава перешкодою
було нерівне нів, тепер за-
вуть), поводити про інші тру-
дощі, з якими доводиться ст-
татися йому, як, власне, й усім
жбо «братом по цеху», — не-
однією почути записки: «І
він іще сміється!». Проте там
сміється — і свідченням тому
ці нові малюнки, анімовані спе-
ціально для «Вісників» «Ку-
реня», що містять стільки
регулярно рубрично, у якій
ми знайомитимемо читачів
зі сучасною українською
нариштурою.

Тимопі
ПРОКОПЕНКО,
заступник курінного із
загальних питань.

ПАРЛАМЕНТСЬКІ «ПЕРЛИ»

Нещодавно ми відзначили річницю роботи нашого парламенту. За цей рік під сопелінням Верховної Ради трапилося не тільки багато важливого та важливого, а й було чимало смішних та кумедних моментів. Це ще раз підтверджує відому тезу: ніде комедію до смішного — один крок. І якщо єш слухати та корисний думки народних обранців знаходилися кінозйомки у парламентській кімнаті, то до парламентських «перли» обов'язково запропонуємо свої сторінки «Кур'єру». Перша добірка кумедних знімателів «говорять депутати» — показує Київ [або] 12.04 [була] скільки зустріли членів. Ми, київські, надали продукцію, яку так практично і сьогодні наші уряди, що кілька екземплярів з новенької машини купили П. Червоний, який осудив декілька місяців кинути «перли» з київської народних обранців. Прізвища авторів з дилегатичних причин не назисемо.

- Я прому уважувати кабінет нашого Союзу Міністерств — дайте нам інструкції.
- Депутат Петров мені заду на яку шпатель: «ні знає, де жати трі з положено м'яв'яра не чи...»
- Я перешорую, бо я під впливом магнітної пола, зумовленого Ларісою Павлиновою...
- У нас же тепер пішла та жодна проголосують, а потім час перенують, що ми неправильно проголосують...
- А на остачу я чому сказав, інакше сподіваюся на кинути, який досвідчено перенують до моєї еуларійної мови.
- Іван Засєч, не кинуться, не кинуться, не кинуться...

Сергія ФЕДЬКА.

Риннові відносини

АРИФМЕТИКА

Проголосують містом, випадково однієї була стелена з оглядними, на не з них мене задіаював. Був потрібний головний бухгалтер. Заробітна плата 320 карбованців на місяць. Я почав рахувати. Ковалівні виробі, що маю, після підрахунку ціни на золоті дачі прибуток, який досвідчено перенують до моєї еуларійної рінчу зарплату.

Норові шапши, що придзав сімдесят підрахунок ціни на золоті, будуть великі до речі після підрахунку ціни на хутро.

Власний автомобіль «Вольга» ГАЗ-24 — гарантія фізичного стабільності, що каболікаті черв'яку віну. Ціна триповерхової дачі за десять років сягне такої суми, котра забезпечить високий рівень життя моєму синові.

Ні, салдо було абсолютно не на користь головного бухгалтера.

Я зігнувся і зостався безробітним.

Постерігав: Ура! Не шодують уряд не раз подовів мій капітал!

Евген КОСТЮК.

Альтернативні дуїни

Як же мати вигляд на всі сто, коли цін підсочили на дієсті

Знеможеностям на народуються, ними ємнрють.

Нонікє всі токарі задуло вітром перемі!

Це дурні боруть не себе задово багато, розумні поришлюють на інших.

Легко народитися у сорочці, ніж її придбати.

Будьте еше грошай, вони тепер нікого на зарі.

Могилів-Подільський.

Іосиф ТЕПЛИЦЬКИЙ.

ПОНЕДІЛОК, 27 травня ПРОГРАМА УТ

- 16.00 Новина.
- 16.10 Для дітей. До м. сов.
- 16.40 На допомогу жінці. Історія українця. Кисно-Могиланська.
- 17.10 Народні танці. Концерт оркестру народних інструментів Мелітопольської підпектуту.
- 17.10 Телефільм «Два слова в листі».
- 18.00 Музичний фільм «Карнавал».
- 19.00 Актуйна намера.
- 19.30 Загора — Діва, прикордонники. Передача «Рубені», документальний фільм «На іменній звасти» (студія «Кур'єркорреспондент»).
- 21.10 3 фонди Українського телебачення. Мелодія і ритми зарубіжної естради. Діно Дассон.
- 22.15 На добраніч, діти!
- 21.00 Музичний фільм «Ранок туманний».
- 21.45 Вперше на екрані УТ. Художній фільм із субтитрами «Уліна за аліпоном».
- 23.00 Вечірній вісник.
- 23.30 Нічний телезал. Фільм-опера «Рігелотта».

ПРОГРАМА ЦТ

- 6.50 «Ранок».
- 9.00 Контакт. Економічний огляд.
- 9.30 Футбольний огляд.
- 9.50 «Діалекти». Документальний фільм.
- 10.20 «Багато голосів» — один голос.
- 10.25 Мультиплікар.
- 10.50 «Спадковість» «Перевірка». Художній телефільм. 1 сезон.
- 12.00 ТСН.
- 12.15 2 серія звукового телефільму «Спадковість» «Перевірка».
- 12.30 Коцерт.
- 15.00 ТСН.
- 15.15 «Даржаний нородо». Художній телефільм. Фільм 5 «Рік сорок перший». 1 серія.
- 16.25 Прем'єра документального телефільму «Відраки вітром віда життя».
- 16.50 «Мішка з острова Саргасских». Мультиплікар.
- 17.00 Свято чистилища.
- 17.15 Дітяти година (з урлоком французької мови).
- 18.30 «Маркідіа».
- 18.45 За запоманк ринку.
- 19.15 Контакт.
- 19.30 Мультиплікар.
- 19.40 Коцерт.
- 20.00 Хто є хто. Представлено лідерів на пост президента РРРСР.
- 21.00 «Час».
- 21.45 «Позиція». «Зстрічі з Гремом Гріном».
- 22.15 Нам іст — гітарист М. П. Жоман.
- 23.10 Телепорт.
- 0.25 ТСН.

ПРОГРАМА ЦТ

- 8.00 Гімністика.
- 8.15 Прем'єра документального телефільму «Треск Аленка».
- 8.45 Фільм «Діти». Заповіт старого майстра. Художній телефільм. 1 серія.
- 9.50 «Столяр-модель. Мультиплікар.
- 10.15 Ділан з комп'ютером.
- 11.00 «Два весни». Ліричні відео.
- 11.30 С. Трушков.
- 12.00 Телеарт РРСР. Д. Мереховський. «Христос і антихрист». Вистава.
- 12.50 Музична програма.
- 13.15 «Христос і антихрист».
- 13.50 «Ось» «моє дитинство». Художній телефільм.
- 14.45 «Піканет».
- 17.00 Шелестів З'яду.
- 17.15 Телеарт РРСР. «Фосійський м'ягач Козанов».
- 17.45 Телеарт РРСР. «Афганіст» — перший фільм.
- 19.00 Вертикаль. Прем'єра документального телефільму «ОО» — який до обличчя А. Карамі.
- 20.00 На кітський заплі.
- 20.15 Вечірня назка.
- 20.30 Футбольний огляд.
- 21.00 «Час» (з субтитрами).
- 21.45 Майстринь гумору. Л. Глозюк.
- 22.45 Телефільм «Благодія».
- 23.15 Музичний фільм «Атлет».
- 23.45 На сесії Верховної Ради СРСР.

До уявк телебачення у програмі телебачення мовлять злім. Стенте за подованням поведомлення дитини телебачення.

ВІВТОРОК, 28 травня ПРОГРАМА УТ

- 7.30 Відпочинок «Ранкова мозаїка» (Гімністика, мультиплікар, «Телекспрес», «Господарю на замітку», музика, «Малююча Україна», погоди).
- 9.00 Доброго вам здоров'я. Відпочинок на листи телебачення.
- 9.30 Художній фільм із субтитрами «Піле «Орда»».
- 11.00 Все про «Орда».
- 16.00 Новина.
- 16.10 Для дітей. Чиста кричність.
- 16.40 Телефільм «Де Лоскіні за мого золотом».
- 17.10 Музичний фільм «Ритми по-літально».
- 18.00 Програма фільмів студії Української «Облачка на лоніти», «Май Гупік», «Благословенні».
- 19.00 Актуйна намера.
- 19.50 «Хто м.м.», Громадянсько-політичний відбачиваєчка. Частина 1.
- 20.45 На добраніч, діти!
- 21.00 А. Оксатер. Симфонія № 2.
- 21.30 Хто м.м.». Частина 2.
- 22.30 Вечірній вісник.
- 23.30 «Інтерв'ю». Музична програма.
- 0.00 Нічний телезал. Художній фільм «Гімлет Цітросовського поєту».

ПРОГРАМА ЦТ

- 6.30 «Ранок».
- 9.00 Актуйний репортаж.
- 9.20 В. Респутін. «Урлофільм». Фільм-вистава.
- 10.35 «Тервоник. Мультиплікар.
- 11.00 Дітяти година (з урлоком французької мови).
- 12.00 ТСН.
- 12.15 «Позиція». «Зстрічі з Гремом Гріном».
- 12.35 Грем Л. Берман (фортепіано).
- 14.30 Документальний фільм.
- 15.00 ТСН.
- 15.15 «Даржаний нородо». Художній телефільм. Фільм 5 «Рік сорок перший». 2 серія.
- 16.25 «Світ заповніть».
- 16.40 Разом з членками.
- 16.50 Прем'єра документального телефільму «Служба тівка».
- 17.45 Дітяти музичний набір.
- 18.30 «Маркідіа». Міжнародні новини.
- 18.45 Діти Цітлоані.
- 19.50 М. Пеко. Калітат-карієра.
- 19.50 Прем'єра короткометражних художніх телефільмів «Слухи» — «Провідницькі академії».
- 21.00 «Час».
- 21.45 «Діти представляє «Поле чудес».
- 22.40 Телер + ТБ.
- 0.10 ТСН.

ПРОГРАМА ЦТ

- 8.00 Гімністика.
- 8.15 Прем'єра документального телефільму «Треск Аленка».
- 8.45 Фільм «Діти». Заповіт старого майстра. Художній телефільм. 1 серія.
- 9.50 «Столяр-модель. Мультиплікар.
- 10.15 Ділан з комп'ютером.
- 11.00 «Два весни». Ліричні відео.
- 11.30 С. Трушков.
- 12.00 Телеарт РРСР. Д. Мереховський. «Христос і антихрист». Вистава.
- 12.50 Телеарт РРСР. «Афганіст» — перший фільм.
- 13.15 Вісті.
- 13.50 «Ось» «моє дитинство». Художній телефільм. 1 серія.
- 14.45 «Піканет».
- 17.00 Шелестів З'яду.
- 17.15 «Грані. Художньо-публіцистична програма».
- 18.15 «Орда» «С».
- 19.00 РРРСР. «Селєвська кінкят».
- 19.30 Ритмічна гімнастика.
- 20.00 На кітський заплі. Інформаційні аптукс.
- 20.15 Вечірня назка.
- 20.30 Телер. Відкритий чемпіонат Франції.
- 21.00 «Час» (з субтитрами).
- 21.45 «Альфа і омега». Науково-популярна програма.
- 22.30 Художній телефільм «Не проноє» «Благодія» «Служба тівка» (студія «Обієнауфільм»).
- 23.45 На сесії Верховної Ради СРСР.

СЕРЕДА, 29 травня ПРОГРАМА УТ

- 7.50 Відпочинок «Ранкова мозаїка» (Гімністика, мультиплікар, «Телекспрес», «Господарю на замітку», музика, «Малююча Україна», погоди).
- 9.00 Доброго вам здоров'я. Відпочинок на листи телебачення.
- 9.30 Художній фільм із субтитрами «Піле «Орда»».
- 11.00 Все про «Орда».
- 16.00 Новина.
- 16.10 Для дітей. Чиста кричність.
- 16.40 Телефільм «Де Лоскіні за мого золотом».
- 17.10 Музичний фільм «Ритми по-літально».
- 18.00 Програма фільмів студії Української «Облачка на лоніти», «Май Гупік», «Благословенні».
- 19.00 Актуйна намера.
- 19.50 «Хто м.м.», Громадянсько-політичний відбачиваєчка. Частина 1.
- 20.45 На добраніч, діти!
- 21.00 А. Оксатер. Симфонія № 2.
- 21.30 Хто м.м.». Частина 2.
- 22.30 Вечірній вісник.
- 23.30 «Інтерв'ю». Музична програма.
- 0.00 Нічний телезал. Художній фільм «Гімлет Цітросовського поєту».

ПРОГРАМА ЦТ

- 6.30 «Ранок».
- 9.00 Актуйний репортаж.
- 9.20 В. Респутін. «Урлофільм». Фільм-вистава.
- 10.35 «Тервоник. Мультиплікар.
- 11.00 Дітяти година (з урлоком французької мови).
- 12.00 ТСН.
- 12.15 «Позиція». «Зстрічі з Гремом Гріном».
- 12.35 Грем Л. Берман (фортепіано).
- 14.30 Документальний фільм.
- 15.00 ТСН.
- 15.15 «Даржаний нородо». Художній телефільм. Фільм 5 «Рік сорок перший». 2 серія.
- 16.25 «Світ заповніть».
- 16.40 Разом з членками.
- 16.50 Прем'єра документального телефільму «Служба тівка».
- 17.45 Дітяти музичний набір.
- 18.30 «Маркідіа». Міжнародні новини.
- 18.45 Діти Цітлоані.
- 19.50 М. Пеко. Калітат-карієра.
- 19.50 Прем'єра короткометражних художніх телефільмів «Слухи» — «Провідницькі академії».
- 21.00 «Час».
- 21.45 «Діти представляє «Поле чудес».
- 22.40 Телер + ТБ.
- 0.10 ТСН.

ПРОГРАМА ЦТ

- 8.00 Гімністика.
- 8.15 «Піканет». Науково-популярна програма.
- 8.45 Фільм «Діти». Заповіт старого майстра. Художній телефільм. 1 серія.
- 9.50 «Столяр-модель. Мультиплікар.
- 10.15 Ділан з комп'ютером.
- 11.00 «Два весни». Ліричні відео.
- 11.30 С. Трушков.
- 12.00 Телеарт РРСР. Д. Мереховський. «Христос і антихрист». Вистава.
- 12.50 Телеарт РРСР. «Афганіст» — перший фільм.
- 13.15 Вісті.
- 13.50 «Ось» «моє дитинство». Художній телефільм. 1 серія.
- 14.45 «Піканет».
- 17.00 Шелестів З'яду.
- 17.15 «Грані. Художньо-публіцистична програма».
- 18.15 «Орда» «С».
- 19.00 РРРСР. «Селєвська кінкят».
- 19.30 Ритмічна гімнастика.
- 20.00 На кітський заплі. Інформаційні аптукс.
- 20.15 Вечірня назка.
- 20.30 Телер. Відкритий чемпіонат Франції.
- 21.00 «Час» (з субтитрами).
- 21.45 «Альфа і омега». Науково-популярна програма.
- 22.30 Художній телефільм «Не проноє» «Благодія» «Служба тівка» (студія «Обієнауфільм»).
- 23.45 На сесії Верховної Ради СРСР.

25 травня 1991 року. № 100

